

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.11.2011
KOM(2011) 739 wersja ostateczna

2011/0183 (CNS)

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

(//WE, Euratom)

UZASADNIENIE

1. WPROWADZENIE

W dniu 29 czerwca 2011 r. Komisja zaproponowała zastąpienie obecnego systemu finansowania budżetu UE nowym systemem w pełni wykorzystującym możliwości stworzone na mocy traktatu lizbońskiego¹.

Wnioski zawierały trzy uzupełniające się elementy: uproszczenie składek państw członkowskich, wprowadzenie nowych kategorii zasobów własnych oraz reformę mechanizmów korekty.

Komisja ogłosiła także, że przedstawi odpowiednie szczegółowe uregulowania lub zmiany do istniejących aktów prawnych oraz odnośne rozporządzenia zgodnie z art. 322 ust. 2 TFUE do końca 2011 r.

Tym samym niniejszy zmieniony wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej uściśla i uzupełnia wniosek złożony w dniu 29 czerwca².

Zapewnia on spójność z będącą przedmiotem wniosku dyrektywą Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych (zwaną dalej „dyrektywą PTF”)³ przyjętą w dniu 28 września 2011 r., wnioskami dotyczącymi rozporządzeń Rady w sprawie udostępnienia zasobów własnych opartych na PTF budżetowi UE⁴ oraz na temat obliczania i udostępniania zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT)⁵, jak również zmienionym wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Rady w sprawie wykonania decyzji w sprawie zasobów własnych⁶, przyjętymi wraz z tym wnioskiem.

2. TREŚĆ ZMIENIONEGO WNIOSKU

Poniżej przedstawiono główne poprawki i proponowane uzupełnienia w odniesieniu do struktury systemu zasobów własnych. Wnioski obejmują tylko aspekty dotyczące dwóch nowych zasobów własnych opartych odpowiednio, na podatku od transakcji finansowych i podatku od wartości dodanej. Wnioski te nie dotyczą innych kwestii, jak np. korekt finansowych.

¹ Zob. COM (2011) 510, COM (2011) 511, COM (2011) 512 i SEC (2011) 876 z dnia 29 czerwca 2011 r.

² **Uzupełnienia do pierwotnego wniosku są zaznaczone pogrubioną czcionką i podkreślane.** Zapisy, które należy usunąć, są zaznaczone ~~przekreśleniem~~.

³ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 2008/7/WE, COM (2011) 594 z 28.9.2011.

⁴ Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie metod i procedury udostępniania zasobów własnych opartych na podatku od transakcji finansowych, COM (2011) 738 z 9.11.2011.

⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie metod i procedury udostępniania zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej, COM (2011) 737 z 9.11.2011.

⁶ Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego środki wykonawcze w odniesieniu do systemu zasobów własnych Unii Europejskiej, COM (2011) 740 z 9.11.2011.

2.1. Instrumenty prawne

Forma prawna podatku od transakcji finansowych jest określona w dyrektywie PTF. W dyrektywie przedstawiono wszelkie praktyczne elementy niezbędne do stworzenia i wdrożenia PTF. Jest oczywiste, że PTF może być wykorzystany jako zasób własny jedynie wtedy, gdy wdrożenie PTF zakończy się sukcesem.

W celu zagwarantowania, aby wpływy pochodzące z PTF mogły być skutecznie wykorzystywane do sfinansowania części budżetu UE, należy stworzyć stosowne przepisy w kontekście prawodawstwa dotyczącego zasobów własnych. W ujęciu praktycznym znaczenie mają trzy akty prawne: (i) decyzja w sprawie zasobów własnych (DZW), która zawiera główne postanowienia dotyczące zasobów własnych, takie jak wykaz zasobów własnych i harmonogram ich realizacji; (ii) rozporządzenie w sprawie wykonania DZW, które zawiera w szczególności przepisy dotyczące kontroli i nadzoru w zakresie gromadzenia zasobów własnych; (iii) rozporządzenie w sprawie udostępniania zasobów własnych opartych na PTF dostępnych w ramach budżetu UE. Pierwsze dwa akty prawne zostały już wcześniej zaproponowane przez Komisję i wymagają jedynie uściślenia, aby zapewnić pełną spójność z dyrektywą PTF, natomiast wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie udostępniania zasobów własnych opartych na PTF dostępnych w ramach budżetu UE jest nowym aktem prawnym.

Ponadto Komisja proponuje również nowe przepisy dotyczące obliczenia i udostępnienia nowych zasobów własnych opartych na VAT. Stanowi to uzupełnienie postanowień zawartych już w DZW i w stosownym rozporządzeniu wykonawczym, które są nieznacznie zmienione, tak by zapewnić spójność z wnioskami dotyczącymi zasobów własnych opartych na PTF.

2.2. Proponowane zmiany w DZW

Wniosek złożony w dniu 29 czerwca 2011 r. zawiera wykaz nowych zasobów własnych, wraz z harmonogramem ich wprowadzenia i stosownymi ograniczeniami ich stosowania. Zawiera on w szczególności maksymalny limit stawek stosowanych w odniesieniu do nowych zasobów własnych, natomiast projekt rozporządzenia wykonawczego zgodnie z art. 311 akapit 4 przedstawia rzeczywiste stawki, jakie mają zostać zastosowane.

Niniejszy zmieniony wniosek upraszcza znacznie sposób ustalania zasobów własnych opartych na PTF poprzez odniesienie do stawek określonych w dyrektywie PTF właśnie w celu ustalenia tych zasobów. Ewentualne dostosowania stawek będzie można uwzględnić dopiero w dyrektywie PTF. Dzięki temu zapewni się pełną spójność między dyrektywą PTF oraz zasadami określonymi w odniesieniu do systemu zasobów własnych.

Zgodnie z dyrektywą PTF proponuje się wykorzystanie PTF jako zasobów własnych od dnia 1 stycznia 2014 r. Oznacza to, że z chwilą rozpoczęcia wdrażania PTF, podatek ten będzie częściowo wykorzystywany jako zasób własny.

Drobne zmiany zostały również wprowadzone do przepisów dotyczących nowych zasobów własnych opartych na VAT, w celu zapewnienia pełnej spójności z przepisami określonymi w zmienionym wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie wdrożenia DZW i nowym wniosku dotyczącym udostępnienia tego zasobu. Dla zachowania spójności harmonogram wprowadzania nowych zasobów opartych na VAT jest zgodny z harmonogramem PTF.

Ponadto wprowadzane są zmiany przepisów dotyczących zarządzania i pobierania zasobów własnych w celu zapewnienia spójności z innymi częściami prawodawstwa.

2.3. Zmiany proponowane w rozporządzeniu w sprawie wykonania DZW

Rozporządzenie zgodnie z art. 311 akapit 4 TFUE zawiera wszystkie praktyczne ustalenia dotyczące zasobów Unii, które powinny zostać uregulowane poprzez usprawnioną procedurę, tak aby system stał się wystarczająco elastyczny w ramach i granicach określonych decyzją w sprawie zasobów własnych, z wyjątkiem aspektów systemu zasobów własnych dotyczących udostępniania zasobów własnych oraz zaspokajania potrzeb gotówkowych.

W tym rozporządzeniu zawarto również przepisy o charakterze ogólnym, które mają zastosowanie do wszystkich rodzajów zasobów i w przypadku których szczególnie ważny jest odpowiedni nadzór parlamentarny. Oznacza to w szczególności kwestie związane z kontrolą i nadzorem dochodów.

Zmieniony wniosek zawiera trzy główne zmiany.

Wyraźne odniesienie do różnych rodzajów transakcji finansowych, w których stosowane są dane stawki, jest zbędne, ponieważ w dyrektywie PTF i w zmienionym wniosku w sprawie DZW uwzględniono już stosowne przepisy. Proponuje się zatem określenie poziomu stawek minimalnych określonych w dyrektywie PTF, które należy stosować w przypadku zasobu własnego opartego na PTF. W związku z tym ta część przychodów pochodzących ze stosowania stawek minimalnych określonych w dyrektywie PTF zostanie włączona do budżetu UE, a pozostała część – do budżetów państw członkowskich.

W pierwotnym wniosku przewidziano możliwość, że PTF byłby pobierany przez podmioty gospodarcze a nie państwa członkowskie. Zgodnie z dyrektywą PTF organy administracyjne państw członkowskich będą odpowiedzialne za pobieranie PTF. Dlatego też zbędne jest odniesienie do podmiotów gospodarczych.

Ponadto jeżeli chodzi o nowe zasoby własne oparte na VAT, w tekście znajduje się obecnie wyraźna wzmianka dotycząca metody obliczenia (określonej we wniosku w sprawie udostępnienia nowych zasobów opartych na VAT), która określa, na jakiej podstawie należy stosować stawkę poboru zasobów własnych.

2.4. Udostępnianie zasobów własnych opartych na PTF i zasobów własnych opartych na VAT budżetowi UE

W ramach uzupełnienia decyzji w sprawie zasobów własnych oraz rozporządzenia zgodnie z art. 311 akapit 4 TFUE, nowy wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zgodnie z art. 322 ust. 2 TFUE obejmuje elementy dotyczące metod i procedur udostępniania zasobów własnych opartych na PTF budżetowi UE.

Ponadto nowy wniosek w sprawie rozporządzenia Rady zawiera ustalenia dotyczące obliczania i udostępniania budżetowi UE zasobów własnych opartych na podatku od wartości dodanej (VAT).

Wnioski te zawierają przepisy w sprawie ustanowienia dwóch kategorii zasobów własnych, kwestii skarbowych i dotyczących rachunkowości, księgowania i korekt, sprawozdawczości i przechowywania dokumentów uzupełniających. Ponadto do wniosku włączono szczegółowe

przepisy dotyczące metody obliczania, odnoszące się w szczególności do nowych zasobów własnych opartych na VAT.

W obu wnioskach oparto się w dużej mierze na doświadczeniach zgromadzonych podczas działań związanych z tradycyjnymi zasobami własnymi (cła) i obecnymi zasobami własnymi opartymi na VAT. Mają one na celu zapewnienie prostych i przejrzystych przepisów, które umożliwią maksymalną przewidywalność sytuacji dla państw członkowskich.

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej

(//WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 311 akapit trzeci, w związku z Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁷,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁸,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) System zasobów własnych Unii musi zapewniać odpowiednie środki na prowadzenie polityki Unii w poszczególnych dziedzinach w sposób uporządkowany, przy uwzględnieniu potrzeby ścisłej dyscypliny budżetowej. Rozwój systemu zasobów własnych może i powinien włączać się również w szersze wysiłki na rzecz konsolidacji budżetowej podejmowane w państwach członkowskich i mieć - w najszerszym możliwym zakresie – swój udział w opracowywaniu polityki unijnej.
- (2) W wyniku publicznych konsultacji rozpoczętych w celu przygotowania przeglądu budżetu UE uzyskano wiele opinii związanych z funkcjonowaniem systemu finansowania Unii. Wskazują one na duże zadowolenie z tradycyjnych zasobów własnych i z istnienia zasobów uzupełniających, zapewniających stabilność i równowagę budżetową. Znaczna liczba respondentów wskazała jednak na potrzebę wyeliminowania wszelkich mechanizmów korekty oraz zakończenia funkcjonowania

⁷ Opinia przedstawiona w dniu XX.6.2011 r.

⁸ Dz.U. C...

⁹ Dz.U. C...

kategorii zasobów własnych opartych na podatku od towarów i usług (VAT). Konsultacje wskazały także na szeroki wachlarz opinii na temat wprowadzenia nowych zasobów własnych.

- (3) W komunikacie z dnia 19 października 2010 r. w sprawie przeglądu budżetu UE¹⁰ Komisja odnotowała, iż wejście w nową fazę procesu zmian w systemie finansowania Unii może obejmować trzy ściśle związane ze sobą aspekty - uproszczenie składek państw członkowskich, wprowadzenie jednego lub kilku rodzajów nowych zasobów własnych oraz stopniowe wycofywanie wszystkich mechanizmów korekt. W miarę wprowadzania zmian należy zachować podstawowe elementy systemu finansowania Unii: stabilne i wystarczające finansowanie budżetu Unii, przestrzeganie dyscypliny budżetowej oraz mechanizm zapewnienia równowagi budżetowej.
- (4) System zasobów własnych powinien, w takim zakresie, w jakim to możliwe, opierać się na niezależnych zasobach własnych, zgodnie z przesłaniem Traktatu, a nie na składkach finansowych państw członkowskich, które te powszechnie uważają za wydatki krajowe.
- (5) Traktat lizboński wprowadził zmiany do przepisów odnoszących się do systemu zasobów własnych, które umożliwiają zmniejszenie liczby kategorii istniejących środków i tworzenie nowych kategorii zasobów własnych.
- (6) Decyzja w sprawie zasobów własnych może wejść w życie dopiero po jej zatwierdzeniu przez wszystkie państwa członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi i tym samym w poszanowaniu pełnej suwerenności państw.
- (7) W porównaniu z zasobami własnymi opartymi na dochodzie narodowym brutto (DNB), obecne zasoby własne oparte na VAT mają niewielką wartość dodaną. Są one wynikiem skomplikowanych obliczeń matematycznych, przyczyniając się tym samym do braku przejrzystości składek państw członkowskich do budżetu. Obliczanie zharmonizowanej podstawy i istnienie mechanizmu ograniczającego sprawia, że nie ma bezpośredniego związku między rzeczywistą podstawą VAT w państwie członkowskim, a wysokością jego składki do budżetu rocznego Unii. Zakończenie z dniem 1 stycznia 2014 r. stosowania zasobów własnych opartych na VAT w ich obecnym kształcie powinno uproszczyć system składek.
- (8) Aby lepiej dostosować instrumenty finansowe Unii do priorytetów politycznych Unii, zmniejszyć składki państw członkowskich do budżetu rocznego Unii oraz uczestniczyć w ich wysiłkach na rzecz konsolidacji budżetowej, niniejsza decyzja powinna zawierać nowe kategorie zasobów własnych – **zasoby oparte na** podatku od transakcji finansowych i nowe zasoby **własne** oparte na VAT.
- (9) W niniejszej decyzji należy określić kluczowe zasady, zmienne i terminy dostosowania ram prawnych Unii na potrzeby nowych kategorii zasobów własnych pochodzących z podatku od transakcji finansowych i nowych zasobów **własnych**

¹⁰ COM(2010)700 z 19.10.2010 r.

opartych na VAT. **Ramy prawne dotyczące podatków będących ich podstawą określono w oddzielnych aktach prawnych.**

- (10) W 1984 r. Rada Europejska na posiedzeniu w Fontainebleau stwierdziła, że „polityka dotycząca wydatków jest ostatecznie istotnym środkiem rozwiązywania problemów związanych z nierównowagą budżetową”. Przyznano jednak, że „każde państwo członkowskie, które ponosi obciążenie budżetowe nadmierne w stosunku do jego względnej zamożności, może w stosownym czasie skorzystać z korekty”. Zasady te powinny zostać potwierdzone i konsekwentnie stosowane.
- (11) Każdy mechanizm korekcyjny powinien być ściśle związany z polityką dotyczącą wydatków zapisaną w wieloletnich ramach finansowych, o których mowa w art. 312 Traktatu. Występowanie w przeszłości lub obecnie mechanizmu korekty nie stanowi samo w sobie uzasadnienia dla utrzymania go w przyszłości. Korekty powinny być przejrzyste i łatwe do zrozumienia i trwać tylko tak długo, jak długo spełniają swoje przeznaczenie, zgodnie z zasadami z Fontainebleau. Powinny one unikać tworzenia jakiegokolwiek zachęty do wykorzystania środków unijnych w sposób nieprawidłowy. Cele te można najlepiej osiągnąć poprzez system ryczałtowych obniżek płatności w ramach zasobów własnych opartych na DNB.
- (12) Obiektywne warunki leżące u podstaw mechanizmów korekty z czasem znacznie się zmieniły. Niemniej jednak pewna niewielka grupa państw członkowskich nadal ponosi ciężar budżetowy, który obecnie można uznać za nadmierny w stosunku do ich względnej zamożności. W decyzji należy zatem uwzględnić tymczasowe korekty na rzecz Niemiec, Niderlandów, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa. Korekty te powinny odzwierciedlać m.in. istotne zmiany w finansowaniu Unii określone w niniejszej decyzji, zmiany wydatków zaproponowane w ramach finansowych, w tym zakończenie stopniowego wprowadzania wydatków w tych państwach członkowskich, które przystąpiły do UE w 2004 i 2007 r. oraz uwzględniać wysoki stopień dobrobytu, jaki osiągnęły Niemcy, Niderlandy, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.
- (13) W celu zapewnienia niezbędnego paralelizmu między wieloletnimi ramami finansowymi a wdrożeniem mechanizmów korekty, nowy system płatności ryczałtowych powinien zastąpić z dniem 1 stycznia 2014 r. wszystkie istniejące mechanizmy korekty.
- (14) Zatrzymanie, na poczet kosztów poboru, 25 % kwot zebranych przez państwa członkowskie z tytułu tradycyjnych zasobów własnych stanowi mechanizm ukrytej korekty. W kontekście propozycji ujęcia mechanizmów korekt w ryczałtach, zatrzymanie powinno być ograniczone do 10 %, zgodnie z systemem obowiązującym do 2000 r.
- (15) W celu zagwarantowania ścisłej dyscypliny budżetowej, przy uwzględnieniu komunikatu Komisji z dnia 16 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania pułapu zasobów własnych i pułapu środków na zobowiązania zgodnie z decyzją o stosowaniu FISIM do celów zasobów własnych¹¹, pułap zasobów własnych powinien być równy 1,23 % sumy DNB państw członkowskich według cen rynkowych w

¹¹ COM(2010)162 wersja ostateczna

przypadku środków na płatności, a w przypadku środków na zobowiązania należy określić pułap 1,29 % sumy DNB państw członkowskich. W celu utrzymania niezmiennych kwot zasobów finansowych przekazywanych do dyspozycji Unii, należy dostosować te pułapy, wyrażone jako procent DNB, w przypadku gdy zmiany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia [...] r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej¹² wiążą się z istotną zmianą poziomu DNB. Takie dostosowanie powinno być dokonywane w ramach procedury określonej w art. 311 akapit 4 Traktatu.

- (16) W celu wdrożenia niniejszej decyzji, niezbędne jest zapewnienie przyjęcia szczególnych środków wykonawczych. Dlatego też przepisy o charakterze ogólnym, które mają zastosowanie do wszystkich rodzajów zasobów własnych, i w przypadku których szczególnie ważny jest odpowiedni nadzór parlamentu, powinny być ujęte w osobnym rozporządzeniu wykonawczym. Chodzi tu zwłaszcza o procedurę obliczania i ujmowania w budżecie rocznego salda budżetowego oraz aspektów kontroli i nadzoru dochodów. Wspomniane rozporządzenie powinno również obejmować, w stosownych przypadkach, dokładną część tych zharmonizowanych podatków, które mają zostać wykorzystane jako zasoby własne, — oddzielnie dla każdej kategorii zasobów własnych ustanowionej w decyzji — ~~stawki podatkowe~~ lub stawki poboru dla pozostałych kategorii zasobów własnych ustanowionych w niniejszej decyzji oraz kwestie techniczne związane z DNB, aby umożliwić ograniczoną elastyczność w granicach określonych w niniejszej decyzji.
- (17) Dla zachowania spójności, ciągłości i pewności prawnej przepisy powinny zostać ustanowione tak, aby objąć przejście z systemu wprowadzonego decyzją 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich¹³ na system wynikający z niniejszej decyzji. Zgodnie z nim, po zakończeniu funkcjonowania kategorii zasobów własnych opartych na VAT, decyzję 2007/436/WE, Euratom należy nadal stosować do obliczania i dostosowywania przychodu pochodzącego ze stosowania stawki poboru do podstawy VAT, do procedur dotyczących ich udostępniania oraz ustaleń dotyczących kontroli, zależnie od danych lat. Ponadto obliczenia rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej do roku 2012 powinny być traktowane zgodnie z przepisami ustanowionymi w decyzji 2007/436/WE, Euratom. Rabat przyznany Zjednoczonemu Królestwu za 2013 r., który ma być ujęty w budżecie w 2014 r., należy zastąpić w 2014 r. zryczałtowaną obniżką brutto.
- (18) Należy uchylić decyzję 2007/436/WE, Euratom.
- (19) Na potrzeby niniejszej decyzji, wszystkie kwoty pieniężne należy wyrazić w cenach bieżących w euro.
- (20) Aby zapewnić przejście do nowego systemu zasobów własnych i aby zbiegło się ono w czasie z rokiem budżetowym, niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2014 r.,

¹² Dz.U. ...

¹³ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej decyzji ustanawia się zasady przydziału zasobów własnych Unii w celu zagwarantowania finansowania rocznego budżetu Unii.

Artykuł 2

Kategorie zasobów własnych

1. Na zasoby własne zapisane w budżecie Unii składają się dochody pochodzące z następujących źródeł:

a) tradycyjne zasoby własne składające się z opłat, składek, kwot dodatkowych lub wyrównawczych, kwot lub czynników dodatkowych, ceł pobieranych na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej i innych ceł, które zostały lub zostaną ustanowione przez instytucje Unii w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi, ceł na produkty objęte nieobowiązującym już Traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a także wkłady i inne opłaty przewidziane w ramach wspólnej organizacji rynków cukru;

b) podatek od transakcji finansowych, który ma zostać nałożony zgodnie z ~~faktem ustawodawczym~~ **dyrektywą Rady (UE) nr [.../...]¹⁴, w takiej części, w jakiej jego udział nie przekracza stawek minimalnych określonych w art. 8 ust. 3 tej dyrektywy** ze stosowanymi stawkami podatkowymi nie przekraczającymi ...%;

c) ~~udział podatku~~ **podatek** od towarów i usług (VAT) ~~na dostarczane towary i świadczone usługi, nabywanie towarów wewnątrz Wspólnoty i przywóz towarów objętych stawką podstawową VAT w każdym państwie członkowskim,~~ **który ma być nałożony** zgodnie z dyrektywą Rady 2006/112/WE¹⁵, ~~przy stawce mającej zastosowanie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr .../... nie przekraczającej dwóch punktów procentowych stawki podstawowej;~~ **w takiej części, w jakiej jego udział nie przekracza 2 % określonej zgodnie z przepisami unijnymi wartości netto dostarczanych towarów i świadczonych usług, towarów nabywanych wewnątrz Wspólnoty i przywozu towarów objętych stawką podstawową VAT w każdym państwie członkowskim;**

d) zastosowanie jednolitej stawki, którą należy określić zgodnie z procedurą budżetową w odniesieniu do łącznej kwoty wszystkich innych dochodów, do sumy dochodu narodowego brutto (DNB) wszystkich państw członkowskich.

2. Dochody pochodzące z wszelkich nowych opłat wprowadzonych - zgodnie z Traktatem - w ramach wspólnej polityki, pod warunkiem zastosowania procedury określonej w art. 311 Traktatu, także stanowią zasoby własne zapisane w budżecie Unii.

¹⁴ Dz.U. L [...] z [...] r., s. 1.

¹⁵ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

3. Państwa członkowskie zatrzymują - na poczet kosztów poboru - 10 % kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a).

4. Jeżeli na początku roku budżetowego budżet nie został jeszcze przyjęty, do czasu wejścia w życie nowych stawek nadal stosuje się poprzednie stawki poboru zasobów opartych na DNB.

Artykuł 3

Pułap zasobów własnych

1. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie przekracza 1,23 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

2. Łączna kwota rocznych środków na pokrycie zobowiązań zapisana w budżecie Unii nie przekracza 1,29 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.

Zachowuje się odpowiednią proporcję między środkami na pokrycie zobowiązań a środkami na pokrycie płatności dla zagwarantowania ich zgodności z przepisami i umożliwienia przestrzegania w kolejnych latach pułapu zgodnie z ust. 1.

Artykuł 4

Mechanizmy korekty

1. Do DNB każdego państwa członkowskiego stosuje się stawkę jednolitą, ustaloną zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. d).

2. Następującym państwom członkowskim w latach 2014-2020 przyznaje się obniżkę brutto rocznego wkładu opartego na DNB w wysokości:

- 2 500 mln EUR na rzecz Niemiec;
- 1 050 mln EUR na rzecz Niderlandów;
- 350 mln EUR na rzecz Szwecji;
- 3 600 mln EUR na rzecz Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 5

Finansowanie mechanizmów korekt

Koszt korekt określonych w art. 4 ponoszą państwa członkowskie proporcjonalnie do udziału każdego państwa członkowskiego w płatnościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d).

Artykuł 6

Zasada uniwersalności

Dochody, o których mowa w art. 2, wykorzystywane są, bez rozróżniania, na finansowanie wszystkich wydatków zapisanych w rocznym budżecie Unii.

Artykuł 7

Przenoszenie nadwyżek

Wszelkie nadwyżki dochodów Unii w stosunku do całkowitych rzeczywistych wydatków podczas roku budżetowego przenosi się na następny rok budżetowy.

Artykuł 8

Pobór zasobów własnych i udostępnianie ich ~~lub wpłacanie~~ Komisji

1. Zasoby własne Unii, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), **b) i** oraz ~~najpóźniej od dnia 1 stycznia 2018 r. — te, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c)~~, pobierane są przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, które w razie potrzeby zostają dostosowane tak, aby spełniały wymagania określone w zasadach unijnych.

Komisja bada odpowiednie przepisy prawa krajowego przekazywane jej przez państwa członkowskie, przekazuje państwom członkowskim dostosowania, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia zgodności tychże przepisów z zasadami unijnymi, oraz - w razie potrzeby - składa sprawozdania władzy budżetowej.

~~2. Zasoby własne Unii, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. b), pobiera się najpóźniej od dnia 1 stycznia 2018 r. zgodnie ze stosownymi przepisami Unii, uzupełnionymi — w razie potrzeby — przepisami prawa krajowego wprowadzonymi ustawą, rozporządzeniem lub aktem administracyjnym. Wspomniane przepisy krajowe dostosowuje się — w razie potrzeby — w taki sposób, aby spełniały wymagania określone przez zasady unijne.~~

~~Komisja bada odpowiednie przepisy prawa krajowego przekazywane jej przez państwa członkowskie, przekazuje państwom członkowskim dostosowania, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia zgodności tychże przepisów z zasadami unijnymi, oraz — w razie potrzeby — składa sprawozdania władzy budżetowej.~~

~~3-2.~~ Państwa członkowskie udostępniają Komisji zasoby przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. a), **b)**, c) i d), zgodnie z rozporządzeniami przyjętymi na mocy artykułu 322 ust. 2 Traktatu.

~~Zasoby przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. b) są udostępniane Komisji lub wpłacane na jej rzecz, zgodnie z rozporządzeniem przyjętym na mocy art. 322 ust. 2 Traktatu.~~

Artykuł 9

Środki wykonawcze

Rada, zgodnie z procedurą określoną w art. 311 akapit 4 Traktatu, ustanawia środki wykonawcze w odniesieniu do następujących elementów systemu zasobów własnych:

- a) **części podatków, o której mowa w** ~~stawek podatkowych zasobów własnych, określonych na mocy art. 2 ust. 1 lit. b) i c) oraz stawki poboru zasobów własnych, określonej na mocy art. 2 ust. 1 lit. d);~~
- b) referencyjnego dochodu narodowego brutto (DNB), przepisów dotyczących dostosowania DNB oraz przepisów dotyczących ponownego obliczenia pułapów płatności i zobowiązań w przypadku istotnych zmian DNB, na potrzeby stosowania art. 2 ust. 1 lit. d) oraz art. 3;
- c) procedury obliczania i zapisywania w budżecie rocznego salda budżetowego zgodnie z art. 7;
- d) przepisów i ustaleń koniecznych do kontroli dochodów i nadzoru nad dochodami, o których mowa w art. 2, w tym dodatkowych wymogów sprawozdawczych.

Artykuł 10

Przepisy końcowe i przejściowe

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, decyzja 2007/436/WE, Euratom traci moc. Wszelkie odniesienia do decyzji Rady z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie zastąpienia wkładów finansowych państw członkowskich środkami własnymi Wspólnot¹⁶, decyzji Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot¹⁷, decyzji Rady 88/376/EWG, Euratom z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot¹⁸, decyzji Rady 94/728/WE, Euratom z dnia 31 października 1994 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot¹⁹, decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot²⁰ lub do decyzji 2007/436/WE, Euratom uznaje się za odniesienia do niniejszej decyzji i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku do niniejszej decyzji.

2. Artykuły 2, 4, 5 i 8 ust. 2 decyzji 94/728/WE, Euratom, 2000/597/WE, Euratom i 2007/436/WE, Euratom stosuje się nadal do obliczania i dostosowywania dochodów pochodzących ze stosowania stawki poboru do podstawy opodatkowania VAT określonej w sposób jednolity i mieszczącej się w przedziale od 50 % do 55 % PNB lub DNB każdego państwa członkowskiego, procedury udostępniania ich oraz ustaleń dotyczących kontroli, zależnie od danego roku, oraz do obliczania rabatu przyznanego Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej na lata do 2012 r.

¹⁶ Dz.U. L 94 z 28.4.1970, s. 19.

¹⁷ Dz.U. L 128 z 14.5.1985, s. 15.

¹⁸ Dz.U. L 185 z 15.7.1988, s. 24.

¹⁹ Dz.U. L 293 z 12.11.1994, s. 9.

²⁰ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, s. 42.

3. Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 10 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), które powinny zostać udostępnione przez państwa członkowskie przed dniem 28 lutego 2001 r. zgodnie ze stosownymi zasadami Unii.

Państwa członkowskie zatrzymują nadal na poczet kosztów poboru 25 % kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), które powinny zostać udostępnione przez państwa członkowskie między dniem 1 marca 2001 r. i dniem 28 lutego 2014 r. zgodnie ze stosownymi zasadami Unii.

4. Na potrzeby niniejszej decyzji, wszystkie kwoty pieniężne są wyrażone w cenach bieżących w euro.

Artykuł 11

Wejście w życie

Sekretarz Generalny Rady powiadamia o niniejszej decyzji państwa członkowskie.

Państwa członkowskie bezzwłocznie powiadamiają Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z przyjęciem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, o których mowa w ustępie drugim.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 12

Publikacja

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Decyzja 2007/436/WE	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1 lit. a)	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2 ust. 1 lit. b)	-
Artykuł 2 ust. 1 lit. c)	Artykuł 2 ust. 1 lit. c)
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 2 ust. 2
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2 ust. 3
Artykuł 2 ust. 4	-
Artykuł 2 ust. 5	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 6	Artykuł 2 ust. 4
Artykuł 2 ust. 7	
Artykuł 3 ust. 1	Artykuł 3 ust. 1
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 2
Artykuł 3 ust. 3	-
Artykuł 4	-
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2	-
Artykuł 5 ust. 3	-
Artykuł 5 ust. 4	-
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8
Artykuł 9	-
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 10 ust. 3	Article 10(3)
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12	Artykuł 12